

И испыса всे своє житїе,

И за сеbe цѣло извѣстїе.

Іошъ извѣстїй и нѣкаквы тайны,

Що знáлха родители сами.

И по кой катѡ да возможатъ

Несѹмнѣниш пакъ да го познајатъ.

И що бѣше рекалъ на невѣста,

Кога єй дали съ порфурна завѣса

Поясъ ѿбвѣтъ и свой перстенъ златный.

Іошъ рече: „Азъ ви прелюбезнии

„Родители ѿ гдѣ молимъ,

„И честнѹю невѣсту заклинямъ!

Да на мене ви не пожалите,

„И съ болѣзнь сердца исполните

„За скорбь що ви азъ до днѣсъ сотворихъ,

„И причина за плачъ вамъ подадохъ.

„И ѿставихъ всѣхъ васъ толь напраснишъ,

„И преебывахъ невѣдомъ и тайнши.

„Защо и азъ многш болѣзновахъ

„За скорбь ваша, и Господу молихъ

„Да ви даде терпѣнїе сило,

„И сподоби ви цртвїе нено.

„И надамсе на благотрбїе

Хртата спса, какъ ще прошенїе

„Мое тепло съ матерью да исполни,

„И на любовь ваша се преклони.